

20. nedjelja kroz godinu A

*Smilovao nam se Bog i blagoslovio nas,
obasjao nas licem svojim. (Ps 67,2)*

Prvo čitanje

Izaija 56,1.6-7

Ovo govori Gospodin: "Držite se prava i činite pravdu jer će uskoro doći moj spas i objaviti se moja pravednost. A sinove tuđinske koji pristadoše uz Gospodina da mu služe i ljube ime Gospodnje i da mu budu službenici, sve koji poštuju subotu i ne oskvrnjuju je i postojani su u Savezu mojem, njih ću dovesti na svoju svetu goru i razveseliti u svojem Domu molitve. Njihove žrtve paljenice i klanice bit će ugodne na mojem žrtveniku jer će se Dom moj zvati Dom molitve za sve narode."

Drugo čitanje

Rimljanima 11,13-15.29-32

Braćo i sestre! Vama, poganima, velim: ja kao apostol pogana službu svoju proslavljam ne bih li na ljubomor izazvao njih, tijelo svoje, i spasio neke od njih. Jer ako je njihovo odbačenje izmirenje svijeta, što li će biti njihovo prihvaćanje ako ne oživljenje od mrtvih? Ta neopozivi su dari i poziv Božji! Doista, kao što vi nekoć bijaste neposlušni Bogu, a sada po njihovoj neposlušnosti zadobiste milosrđe, tako i oni sada po milosrđu vama iskazanu postadoše neposlušni da i oni sada zadobiju milosrđe. Jer Bog je sve zatvorio u neposlušnost da se svima smiluje.

Evandjelje

Matej 15,21-28

U ono vrijeme: Ode Isus i povuče se u krajeve tirske i sidonske. I gle: žena neka, Kanaanka iz onih krajeva, iziđe vičući: "Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći mi je teško opsjednuta!" Ali on joj ne uzvрати ni riječi. Pristupe mu nato

učenici te ga moljahu: "Udovolji joj jer više za nama." On odgovori: "Poslan sam samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova." Ali ona priđe, pokloni mu se ničice i kaže: "Gospodine, pomози mi!" On odgovori: "Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima." A ona će: "Da, Gospodine! Ali psići jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih gospodara!" Tada joj Isus reče: "O ženo, velika je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš." I ozdravi joj kći toga časa.

Za razmišljanje

Da izbjegne svojim protivnicima, koji mu predbacivahu, da se ne pridržava židovskih zakona o čistoći, povlači se Isus u pogansko područje Tira i Sidona. Ali i tamo biva konfrontiran pitanjem o čistoći i nečistoći: jedna kanaanska – to znači jedna poganska i zato nečista – žena moli ga za pomoć. Začudo Isus isprva uopće ne reagira na nju. Izgleda, da dijeli aroganciju Židova prema tim "poganskim psima": on je poslan izgubljenim ovcama doma Izraelova, a ne poganima. Ipak se Kanaanka ne da zavesti. Kao da joj se čini, da je vanjska Isusova tvrdoća tek Isusov zadnji pokušaj, ujediniti izgubljeni Božji narod u vjeri u pravog i zadnjeg Otkupitelja. Ona ne postavlja zahtjeve za vlasništvom, ona i ne tvrdi da pripada tome narodu, kako bi mogla imati udjela u "kruhu", ona tek ponizno i dostojanstveno moli za mrvicu. Na taj je način spoznala, što je bitno: ne pripadnost jednoj određenoj grupi, rasi ili religiji, već vjera u dobro i u spasenje, koje od Boga dolazi. Isus je utvrđuje u toj vjeri i ispunjuje joj u ljubaznom prihvaćanju njezinu molbu.

Judeokršćani prvog stoljeća su u Isusovu susretu s Kananankom spoznali proročki model onoga, kako se oni sami moraju odnositi prema poganima. Izlazak je iz elitarne religijske i vjerske zajednice bio potreban, da bi se univerzalna Božja ponuda, koja nije vezana na rasu već na držanje, mogla vjerodostojno zastupati i dalje pronositi.

I današnja situacija, kojom smo konfrontirani, nije nipošto drugačija. Svijet u međuvremenu nije postao kršćanskiji. Neki su Krista prihvatili, no i unutar jedne kršćanske zajednice postoji toliko različitih uvjerenja. Ako ekumena i bratstvo u međusobnom odnosu ne žele ostati tek prazna riječ, onda moramo dati da se obistini ono što već i II. vatikanski koncil kaže: "I ljudi koji još nisu prihvatili evanđelje, pripadaju na različite načine Božjem narodu ... Njegov spasiteljski naum obuhvaća ... sve, koji ga priznaju za svojeg Stvoritelja. On je njihov Spasitelj, on želi, da se svi ljudi spase." (O Crkvi 16)

Strogost i prezir prema onima, koji drugačije razmišljaju ili osjećaju, postoji i kod nas kršćana. Ipak kad se sjetimo da Bog sve ljude vjerno ljubi i bezuvjetno prihvaća, onda nas takvo držanje postaje nedostojno. Možda se možemo baš u slijedećem tjednu potruditi imati malo više toplog srca, poniznosti i tolerancije prema svima onima, koji nam baš ne pašu previše.